

gulering af en række erstatningsretlige spørgsmål, der hidtil kun i begrænset omfang havde været lovgivet om.

Et hovedformål med loven var at sikre, at den erstatning, der ydes i tilfælde af personskade og tab af forsørger, i højere grad end hidtil ville dække det fulde økonomiske tab, som forvoldes ved en personskade eller et tab af forsørger. Der var tale om en væsentlig forhøjelse af erstatnings- og godtgørelsesbeløbene i forhold til den hidtidige ulovregulerede praksis, således at erstatningerne mv. også kom mere på linie med niveauet i en række nabolande.

Erstatningsansvarslovens udgangspunkt med hensyn til personskadeerstatning er, at erstatningen skal give skadelidte en høj grad af dækning for det individuelle økonomiske tab. Med henblik på at forenkle erstatningsberegningen er det dog bl.a. bestemt, at der ved fastsættelse af erhvervsnevnetabserstatningen skal anvendes en fast kapitaliseringsfaktor samtidig med, at sociale ydelser og forsikringsudbetalinger mv. ikke skal fradrages i méngodtgørelsen eller i erhvervsnevnetabserstatningen.

Erstatningsansvarsloven har nu virket i en årrække, og der er indhøstet mange erfaringer med hensyn til lovens virkninger. Siden lovens ikrafttræden i 1984 er der endvidere sket samfundsøkonomiske ændringer – bl.a. med hensyn til renteniveauet – som har betydning for erstatningsreglernes funktion.

I de seneste år har der over for Justitsministeriet og i den offentlige debat været rejst spørgsmål om behovet for at revidere erstatningsansvarsloven med henblik på at forhøje de erstatningsbeløb, der udbetales ved personskade og tab af forsørger, samt om behovet for visse andre ændringer af loven.

Justitsministeriet nedsatte på den baggrund i 1998 en arbejdsgruppe vedrørende revision af erstatningsansvarsloven mv., jf. ovenfor under pkt. 1.

Arbejdsgruppen fik til opgave at vurdere, om der bør gennemføres en vis forhøjelse af erstatnings- og godtgørelsesbeløbene ved personskade mv. Arbejdsgruppen skulle endvidere vurdere, om der ved lovgivning bør gennemføres en forhøjelse af godtgørelsesbeløbene ved retsstridige person- og ærekrænkelser mv. (tort). En anden hovedopgave for arbejdsgruppen var at vurdere, om reglerne om erstatningsberegningen i nogle tilfælde medfører en urimelig forskelsbehandling af visse grupper af skadelidte, og om beregningskriterierne i givet fald kan udformes mere hensigtsmæssigt.

Det lå uden for arbejdsgruppens opgave at overveje ændringer af erstatningsansvarslovens grundlæggende principper, f.eks. princippet om, at skadelidtes tab

omregnes til et kapitalbeløb (kapitaliseres). Hensigten var således at give den gældende erstatningsansvarslov et »servicecheck«.

Arbejdsgruppen skulle endvidere overveje spørgsmålet om ændring af princippet i offererstatningsloven om, at den erstatning for personskade, som staten yder i medfør af denne lov, er subsidiær i forhold til andre ydelser, herunder sociale ydelser, som ofret får i anledning af skaden.

Arbejdsgruppen har afgivet betænkning nr. 1383/2000 om revision af erstatningsansvarsloven mv. Som nævnt under pkt. 1 ovenfor indeholder betænkningen to lovudkast.

Udkastet fra et flertal (6 af arbejdsgruppens 7 medlemmer) indebærer en væsentlig forhøjelse af det generelle erstatningsniveau og forslag til ændringer på en række afgrænsede, men væsentlige punkter, hvor der har været rejst kritik af de gældende regler.

Udkastet fra et mindretal (professor, dr. jur. Bo von Eyben) indebærer en fuldstændig nyformulering af erstatningsansvarslovens bestemmelser om personskadeerstatning. Forslaget adskiller sig betydeligt fra den gældende lov og flertallets udkast, bl.a. med væsentligt ændrede udmålingsregler vedrørende erhvervsnevnetabserstatning mv. og regler om fradrag i erstatninger og godtgørelsesbeløb for visse sociale ydelser, forsikringsudbetalinger mv.

Bo von Eybens forslag måtte navnlig på grund af dets regler om fradrag for en række ydelser, som skadelidte modtager i anledning af skaden, efter Justitsministeriets opfattelse forudsætte samtidige overvejelser om ændring i skattelovgivningen, den sociale lovgivning, pensionslovgivningen mv., jf. også arbejdsgruppens flertals bemærkninger herom i betænkningen side 45 f. Det kan nævnes, at kapitalerstatninger efter erstatningsansvarsloven er skattefrie, mens de fleste ydelser, der efter mindretallets forslag skulle fradrages, er skattepligtige. Det ville formentlig også være nødvendigt med en lovgivningsmæssig stillingtagen til, om f.eks. skadevolderen (eller dennes forsikringsselskab) skal kunne indlede en social pensions-sag.

Lovforslaget er i det væsentlige udformet i overensstemmelse med det lovudkast, som er fremlagt af arbejdsgruppens flertal, og som efter Justitsministeriets opfattelse indebærer det »servicecheck« af erstatningsansvarsloven, der er brug for.

Arbejdsgruppens flertal anfører i betænkningen, at erstatningsansvarsloven i sin grundstruktur er hensigtsmæssigt affattet med henblik på at sikre en rimelig erstatningsudmåling ved personskade og tab af for-